

Boží přátelé

Esther Villanueva Larrosa

Ilustrovala Natalia Ibarra

Boží přátelé (Friends of God)
Napsala Esther Villanueva Larrosa
Ilustrovala Natalia Ibarra

České vydání © Advent-Orion, 2025
Copyright © 2020 by EDITORIAL SAFELIZ

Název a logo Advent-Orion je ochranná známka zapsaná do rejstříku ochranných známek Úřadu průmyslového vlastnictví pod číslem zápisu 198705.

ISBN: 978-80-7172-375-2

Na začátku

Kdyby bylo možné cestovat časem – chtěli byste to zkusit? Zavřete oči a představujte si, jaké by to bylo... Míjíte středověk s jeho princeznami a rytíři, Římany, Egypťany, a teď jste dokonce nechali za sebou i období dinosaurů!

Nyní jste na úplném začátku času a vznášíte se volně ve vesmíru. Zvědavě se rozhlížíte kolem sebe, když vtom vás něco zaujme – tam, v dálce, se něco pohybuje. Přiletíte blíž a poznáváte, že je to sám Bůh. Dívá se na jakýsi tmavý, beztvarý a bezbarvý objekt a představuje si, jaké by to bylo, kdyby byl plný života, barev a zvuků. Přemýšlí o něm jako o místě, kde bychom ty i já mohli být šťastní.

Kdybyste tam skutečně byli, slyšeli byste, jak najednou promluvil.

„Buď světlo!“[1]

A sotva to dořekl, něco se stalo. Objekt se najednou rozzářil. Nový svět, zatím beztvarý a tichý, ale přesto skýtající tolik možností, byl odhalen.

Bůh se rozhodl přinést do něj trochu řádu. Nejdříve ustanovil den a noc. Další den oddělil vodu ze vzduchu a vzduch nazval oblohou (to je to, co my dnes nazýváme atmosféra – oblast, kde

[1] Genesis 1,3 (tato i všechny následující biblické citace pocházejí z Českého ekumenického překladu).

mohou létat ptáci a letadla). Třetí den oddělil vodu od souše. Viděl, jak jeho svět získává tvar – jemné svahy, zlaté pláže, zurčící vody... Ale stále byl prázdný, smutný a nebarevný.

Proto promluvil znovu:

„Zazelenej se země zelení: bylinami, které se rozmnožují semeny, a ovocným stromovím rozmanitého druhu, které na zemi ponese plody se semeny!“[2]

Představ si, jaká to asi musela být podívaná, když se objevily první rostliny a svět se začal plnit barvami. Zelená ve všech odstínech, do toho barvy probouzejících se květin a dozrávajícího ovoce... Bůh byl s výsledkem velmi spokojený.

„Bůh viděl, že to je dobré. Byl večer a bylo jitro, den třetí.“[3]

Stále tam ale bylo dost práce. Bůh věděl, že abys tu mohl žít, potřebuješ ještě mnoho věcí.

[2] Genesis 1,11.
[3] Genesis 1,12.13.

Podíval se na oblohu a řekl:

„Buďte světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci! Budou na znamení časů, dnů a let.“[4]

Uprostřed oblohy se objevily různé zářivé objekty (dnes je známe jako slunce, měsíc a hvězdy). Díky těmto nebeským tělesům víme, kolik času má jeden den a jak dlouhý je měsíc a rok. Odteď budeme vědět, jaký je dnes den a kdy máme narozeniny. A také budeme vědět, kdy přijde jaro nebo že se naše letní dovolená blíží ke svému konci.

„Byl večer a bylo jitro, den čtvrtý.“[5]

Vítr si hrál s rostlinami a šeptal skrze listí na stromech. Vlny omývaly pobřeží a voda v divokých řekách šplouchala na kameny. Ale pořád některé věci chyběly...

Pak Bůh řekl:

„Hemžete se vody živočišnou havětí a létavci létejte nad zemí pod nebeskou klenbou!“[6]

Podívejme se blíž – tam, uprostřed moře, mezi mořskými chaluhami, se něco pohnulo! Dívej se pozorně! Je to žralok! Neboj se. Uklidni se. On je hodný. Nepotřebuje zabíjet, aby se najedl. A všimli jste si ještě tisíců malých i velkých ryb, měkkýšů a korálů? Těm všem se bude v čistých vodách dařit moc dobře.

[4] Genesis 1,14.
[5] Genesis 1,19.
[6] Genesis 1,20.

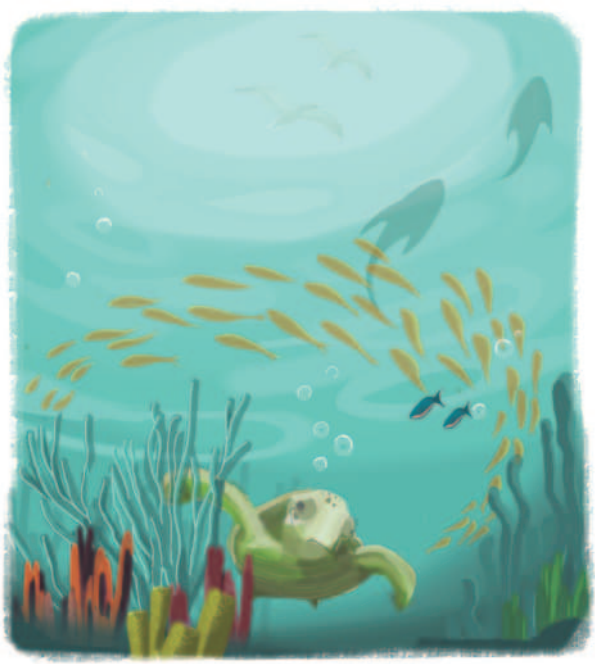
Teď se zaposlouchejte – slyšíte? Je slyšet volání racků a mávání jejich křídel, cvrlikání rorýsů při stavbě jejich hnízda nebo skřehotání straky hledající bobule k jídlu. Bohu se líbí to, co stvořil, čím dál víc.

„Byl večer a bylo jitro, den pátý.“[7]

Šestý den měl být velmi speciální.

„Bůh učinil rozmanité druhy zemské zvěře i rozmanité druhy dobytka a rozmanité druhy všelijakých zeměplazů.“[8]

[7] Genesis 1,23.
[8] Genesis 1,25.

Nakonec byl svět dokončen. Byl plný života! V trávě skotačili králíčci, malé opičky se houpaly ve větvích stromů a velcí lvi ležící ve stínu líně zívali a lhostejně pozorovali pasoucí se krávy.

Proč Bůh stvořil svět právě takto? A je to všechno? Mohl udělat něco ještě lepšího, dokonalejšího?

„I řekl Bůh: ‚Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.' Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil."[9]

Á, proto tolik příprav. Proto všechno muselo být perfektní. Proto tolik lásky a péče.

„I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem."[10]

[9] Genesis 1,26.27.
[10] Genesis 2,7.

Nestačilo mu, že vytvořil člověka vlastníma rukama, a tak z tohoto okamžiku učinil vrchol celého stvoření. Člověk měl být mnohem víc. Stvořil ho, aby žil z jeho vlastního dechu života, stvořil ho ke svému obrazu a ke své podobě.

Teď je konečně planeta Země kompletní.

„Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý."[11]

Bůh byl hrdý na svoje dílo a obzvlášť na lidské bytosti, které vytvořil. Byl šťastný.

„A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo."[12]

Úplně nakonec Bůh oddělil celý jeden speciální den, který si můžete užít ve společnosti dalších skvělých bytostí, které stvořil. Celý jeden slavnostní den, ve kterém se můžete radovat ze světa, který pro tebe a pro mne sám Bůh vymyslel a vytvořil. Celý den k užívání si Boží společnosti!

[11] Genesis 1,31.
[12] Genesis 2,3.